

Zadeva C-449/19

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

13. junij 2019

Predložitveno sodišče:

Finanzgericht Baden-Württemberg (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

12. september 2018

Tožeča stranka:

WEG Tevesstraße

Tožena stranka:

Finanzamt Villingen-Schwenningen

Predmet postopka v glavni stvari

Ureditev države članice, v skladu s katero je dobava toplote, ki jo opravljajo skupnosti etažnih lastnikov za etažne lastnike, oproščena DDV – Združljivost z določbami Direktive 2006/112

Predmet in pravna podlaga predloga

Razlaga prava Unije, člen 267 PDEU

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba določbe Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1) razlagati tako, da nasprotujejo ureditvi države članice, v skladu s katero je dobava toplote, ki jo skupnosti etažnih lastnikov opravljajo za etažne lastnike, oproščena DDV?

Navedene določbe prava Unije

Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, zlasti člen 135(1)

Izjava za zapisnik št. 1 k Direktivi 2006/112

Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS)

Izjava za zapisnik št. 7 zasedanja Sveta dne 17. maja 1977 k členu 13 Direktive 77/388

Navedene nacionalne določbe

Umsatzsteuergesetz (zakon o DDV, UStG), zlasti člen 4, točka 13

Zakon o etažni lastnini in trajni stanovanjski pravici (v nadaljevanju: zakon o etažni lastnini)

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

- 1 Predmet spora je višina odbitka iz naslova stroškov nakupa in obratovanja naprave za soproizvodnjo toplote in električne energije (SPTE) v letu 2012.
- 2 Tožeča stranka je skupnost etažnih lastnikov in lastnikov posameznih nestanovanjskih delov nepremičnin, ki jo sestavljajo družba X GmbH, Y (državni organ) in Z (občina). Tožeča stranka je leta 2012 postavila SPTE. Električno energijo, ki jo je proizvedla s SPTE, je dobavila podjetju za oskrbo z energijo, toploto, ki jo je proizvedla poleg električne energije, pa etažnim lastnikom oziroma lastnikom posameznih nestanovanjskih delov nepremičnin.
- 3 Tožeča stranka je za leto 2012 iz naslova stroškov nakupa in obratovanja SPTE uveljavljala odbitke v skupni višini 19.765,17 EUR. Tožena stranka je priznala uveljavljane odbitke samo v višini 28 % – to je delež navedenih stroškov, ki se po njenem izračunu nanaša na proizvodnjo električne energije. Za 72-odstotni delež, ki se nanaša na proizvodnjo toplote, je zavrnila odbitke z obrazložitvijo, da je dobava toplote etažnim lastnikom oproščena davka (člen 4, točka 13, UStG).
- 4 Tožeča stranka je zoper to odločitev po neuspešnem ugovoru 13. decembra 2016 vložila tožbo pri predložitvenem sodišču, v kateri med drugim zatrjuje, da je člen 4, točka 13, UStG v nasprotju s pravom Unije.

Pravni okvir

- 5 V skladu s členom 4, točka 13, UStG so med drugim davka oproščene storitve, ki jih skupnosti etažnih lastnikov v smislu zakona o etažni lastnini opravijo za etažne lastnike in lastnike posameznih nestanovanjskih delov nepremičnin, če gre za storitve dobave toplote.
- 6 Pravni institut skupnosti etažnih lastnikov in lastnikov posameznih nestanovanjskih delov nepremičnin je urejen v zakonu o etažni lastnini. V skladu s to ureditvijo je mogoče – z odstopanjem od pravila iz nemškega državlanskega zakonika, v skladu s katerim zemljišče in stavba na njem načeloma tvorita celoto in imata istega lastnika ali iste lastnike – na posameznih stanovanjih ali nestanovanjskih prostorih ustanoviti posebno lastninsko pravico. V prvem primeru gre za etažno lastnino, v drugem pa za lastninsko pravico na posameznih nestanovanjskih delih nepremičnine. K etažni lastnini oziroma lastninski pravici na posameznih nestanovanjskih delih nepremičnine poleg posebne lastninske pravice na stanovanju ali nestanovanjskih prostorih vedno spada tudi solastniški delež na skupnih delih večstanovanjske stavbe. K skupnim delom večstanovanjske stavbe med drugim spada ogrevalni sistem.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga

- 7 Predložitveno sodišče dvomi glede združljivosti člena 4, točka 13, UStG z določbami Direktive 2006/112.
- 8 Država članica v skladu s sodno prakso Sodišča ravna v nasprotju s pravom Unije, če uvede in ohrani oprostitev, ki ni določena s pravom Unije (sodba z dne 3. julija 1997, Komisija/Francija, C-60/96, EU:C:1997:340).
- 9 V nemški pravni literaturi je sporno, ali v pravu Unije obstaja podlaga, ki Nemčiji omogoča uporabo oprostitve iz člena 4, točka 13, UStG. Nekateri avtorji menijo, da ni združljiva z Direktivo 2006/112 in se zato ne sme uporabljati, drugi pa z različnimi obrazložitvami pritrjujejo njeni združljivosti s pravom Unije.
- 10 Nekateri menijo, da je zadostna podlaga člen 135(1)(l) Direktive 2006/112, v skladu s katerim lahko države članice oprostijo lizing nepremičnin ali dajanje nepremičnin v najem. Vendar predložitveno sodišče meni, da se ta določba glede na svoje besedilo ne uporablja brezpogojno. Direktiva ne vsebuje opredelitve pojma „lizing nepremičnin ali dajanje nepremičnin v najem“. Sodišče je opredelilo ta pojem kot pravico, ki jo lastnik nepremičnine za dogovorjeni čas da najemniku v zameno za plačilo, uporabljati nepremičnino in od njene uporabe izključiti vse druge osebe. Poleg tega je opozorilo, da je treba izraze, ki se uporabljajo za opis oprostitve iz člena 135(1), vključno s pojmom „lizing“ in „dajanje nepremičnin v najem“, razlagati ozko, ker pomenijo odstopanja od splošnega načela, na podlagi katerega se DDV plača za vsako storitev, ki jo davčni zavezanec opravi za plačilo (sodba z dne 19. decembra 2018, Mailat, C-17/18, EU:C:2018:1038, točki 36 in 37 in navedena sodna praksa).

- 11 Poleg tega nekateri avtorji menijo, da je člen 4, točka 13, UStG vključen v Izjavo za zapisnik št. 7 k členu 13 Direktive 77/388. V njej je navedeno: „Svet in Komisija izjavljata, da lahko države članice [...] oprostijo DDV dobavo toplote in podobnega blaga, ki jo skupnosti etažnih lastnikov opravljajo za etažne lastnike.“ Nekateri menijo, da je ta izjava za zapisnik neposredna podlaga za uporabo oprostitve iz navedenega člena, nekateri pa, da podrobneje opredeljuje člen 13(B)(c) Direktive 77/388. Možnost uporabe oprostitve na podlagi ureditve Direktive 2006/112 se utemeljuje z njenim členom 136(a) v povezavi z Izjavo za zapisnik št. 1 k Direktivi 2006/112, v kateri je navedeno, da Svet in Komisija potrjujeta, da prejšnje izjave za zapisnik k Direktivi 77/388 in poznejše direktive o spremembi ostanejo v veljavi kljub razveljavitvi teh direktiv.
- 12 Vendar predložitveno sodišče meni, da Izjava za zapisnik št. 7 k členu 13 Direktive 77/388 oziroma člen 136 Direktive 2006/112 in Izjava za zapisnik št. 1 k tej direktivi ne morejo biti podlaga za člen 4, točka 13, UStG. V skladu s sodno prakso Sodišča izjave za zapisnik namreč ni mogoče uporabiti za razlago določbe, če vsebina izjave ni izražena v zadevni določbi in torej nima pravnega pomena (glej na primer sodbi z dne 26. februarja 1991, Antonissen, C-292/89, EU:C:1991:80, in z dne 29. maja 1997, VAG Sverige, C-329/95, EU:C:1997:256). Predložitveno sodišče ne more niti iz člena 13 Direktive 77/388 niti iz člena 136 Direktive 2006/112 razbrati zadostnih naveznih točk za to, da je zakonodajalec želel oprostiti dobavo toplote, ki jo skupnost etažnih lastnikov opravlja za etažne lastnike.
- 13 Nazadnje nekateri avtorji menijo, da pri storitvi, ki jo skupnost etažnih lastnikov opravi za lastnike, ne gre za obdavčljivo transakcijo. Nekateri trdijo, da skupnost etažnih lastnikov nima statusa gospodarskega subjekta, nekateri pa, da ne gre za opravljanje storitve za plačilo. Predložitveno sodišče v zvezi s tem navaja, da bi bilo mogoče Izjavo za zapisnik št. 7 k členu 13 Direktive 77/388 razumeti kot navezno točko za to, da Komisija in Svet kot gospodarsko dejavnost v smislu člena 4(1) in (2) Direktive 77/388, to so določbe predhodnice člena 9(1) Direktive 2006/112, med drugim nista štela dobave toplote, ki jo skupnosti etažnih lastnikov opravljajo za etažne lastnike. Če se sledi temu stališču, tožeča stranka že zato nima pravice do odbitka, ker ni davčna zavezanka v smislu členov 2(1)(a), 9(1) in 168 Direktive 2006/112. V tem primeru bi bil člen 4, točka 13, UStG odveč in bi imel samo ugotovitveni značaj.